

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. szeptember 18.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ISMERED-E JÉZUST IGAZÁN?

Énekek: 166,1; 678; 196

Lekció: Jn 14,1-11

Alapige: Jn 14,8-10

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás szívvel szeretnénk megköszönni ezt a reggeli órát, hogy hajlékomba jöhettünk! Köszönjük, ha olyan szívvel jöttünk, amelynek vágya és célja az, hogy egyedül benned gyönyörködjön, téged hallgasson, előtted leboruljon és magasztaljon.

Áld és magasztal a szívünk, mert méltó vagy, hogy tied legyen minden dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás. A zsoltárróval mi is valljuk, hogy jó dolog énekelni a felségesről, dicséretet zengeni nevének.

Hadd köszönjük meg neked, hogy útkereső emberekként állhatunk előtted az ének szavai szerint! Azért még hálásabb a szívünk, hogy te útmutató Isten vagy a mi számunkra, sőt Jézus Krisztusban te magad lettél úttá. Olyan úttá, amely összeköt bennünket veled, amelyen mennybe juthatunk és célba érhetünk. Olyan úttá, amelyen megtanítasz bennünket járni, amelyen megőrzöl bennünket, megtartod a mi életünket, testünket és lelkünket.

Köszönjük, hogy a gyülekezetben evangélizációs hét kezdődhet. Kérünk, Urunk, hogy te készítsd el ezt a hetet a gyülekezet számára, de azok számára is, akik talán még nem tartoznak a gyülekezethez!

Kérünk téged, hogy tőled elkészített ige legyen, amit majd igehirdető testvérünk elmond, bennünket pedig tégy késszé a hallásra! Engedd megértenünk, hogy ne legyünk restek, és áron is megvegyük az alkalmakat! Te segíts sokaknak félre tenni ezen a héten a sürgős munkát, tanulást, készülést!

Engedj elcsendesedni, tisztogasd meg a mi szívünket, hogy tisztaságod lásuk lélekben és igazságban! Kérünk most is a megszólaló üzenetért, igéért. Légy velünk, Urunk, és szólj hozzánk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét a János írása szerinti evangélium 14. fejezetének 8-10. verseiből olvasom: „*Azt mondta neki Fülöp: Uram mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! Jézus így válaszolt: Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki látott engem, látta az Atyát; hogy mondhatod: Mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van?*”

Kedves testvérek, ahogy az imádságban is fohászokdtunk, a gyülekezetben ma este kezdődik a szokásos őszi evangélizációs hét. Sajnos alig van már református gyülekezet Magyarországon, ahol evangélizációt tartanak.

Többen felvetették már nekem is eddigi szolgálatom alatt, hogy tulajdonképpen nincs is olyan nagy szükség evangélizációra. Az egyik indok, ami miatt sokan így gondolkoznak, az az, hogy úgyis azok jönnek, akik egyébként is járnak templomba. Nagyon kevés új embert hívnak, vagy nagyon kevés új ember téved be ilyenkor a templomokba.

Valljuk meg őszintén, testvérek, hogy ebben is van igazság! De az is igaz, amit a mai igében olvastunk, amelyet Isten készített nekünk, hogy egy tanítvány, Fülöp, aki három éve együtt jár már Jézussal, mégsem ismeri őt. Egy tanítvány, akire azt mondanák ma sokan, hogy neki nincs szüksége evangélizációra, hiszen ott van Jézus mellett.

Vele esznek, vele alszanak a tanítványok, hallanak mindent – tudjuk, hogy ezt meg is jegyezték, hiszen később így tudták leírni az evangéliumot, így tudták továbbadni a gyülekezetben: „amit láttunk, amit hallottunk”, ahogy János majd a levelében használja. Ott van a tanítvány, akinek mégis szüksége van evangélizációra, mert ebből a beszélgetésből kiderül, hogy bár Jézus közelében van, nem ismeri őt. Jézus Krisztus felteszi neki ezt a kérdést: „Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp?”

Nem az a lényeg, hogy valaki mióta van Jézus közelében. Lehet, hogy valaki el tudja mondani, hogy én már 40 éve hallgatom, és lehet, hogy mégsem ismeri Krisztust. Lehet valaki a közelében, nem csak 3 évig, hanem sok-sok évig, de még nem ismeri, nem tudja, hogy ki ő, miért jött és mit akar elvégezni az életében. Nem ragyogott fel még neki a Krisztus. Még nem tudott leborulni, hogy: „Én Uram és én Istenem.” Még a szívéből nem lobbant fel az a boldog felismerés, hogy: „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia”, és az ezt követő személyes hitvallás, hogy nekem pedig személyes Megváltóm vagy, Uram.

Lehet, hogy valaki bejön ide egyik este, és egy pillanat alatt felragyog neki Krisztus, pedig soha nem járt itt. Lehet, hogy valaki évekig itt ült, és neki most ragyog fel a Krisztus, és boldogan fogja majd vallani, hogy: Igen, Uram és Megváltóm, bizony ez Isten Fia!

Fülöp magát az Atyát akarta látni: „Mutasd meg nekünk az Atyát!” Az ige üzenete legyen az a számunkra, hogy Isten nem a mi elvárásaink, vágyaink szerint cselekszik, hanem aszerint, amit ő akar adni, amire igazán szükségünk van!

Az az érdekessége az igének, hogy Jézus Krisztus válasza egyes szám 3. személyben hangzik el. Tehát nem egyes szám 2. személyben, amellyel az ige azt

akarja kifejezni, hogy nemcsak Fülöpnek szólt ez a válasz, hanem neked is és nekem is szól. Így szeretne Jézus velünk beszélni ezen a héten.

Egy teológus azt mondta, hogy ez az ige: „Aki engem látott, látta az Atyát,” a jánosi teológia csúcsa. Itt egy olyan teofánia van, ami az Ószövetségben is megtörtént, de ez olyan különleges Isten-megjelenés, amely Jézus Krisztusban realizálódik és konkretizálódik a számunkra. Célja a megváltás nagy művének véghezvitele.

Néhány ígét hadd említsek, hogy a tanítványok, akik Jézussal jártak, mennyire nem ismerték őt!

1) Amikor a samáriai falunál járnak, azt kérdezik a tanítványok Jézustól: Mester, ha ez a falu téged nem fogadott be, kérjünk tüzet, hogy eméssze meg? Jézus azt válaszolja: „Nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek.” Nem ismerték azt a Jézust, aki szelíd és alázatos, aki kegyelemmel és irgalommal teljes, pedig János leírta, hogy ez a Jézus az. Ők egy olyan Jézust akartak ismerni, aki számon kér, büntet, ítéletet hoz. Ennyire nem ismerték őt. Jézusnak hányszor kellett szembesülnie ezzel, hogy az övéi nem ismerik őt, nem ismerik az ő lelkületét!

2) Vagy amikor elkezdenek versengeni, hogy ki a nagyobb, Jézus arra tanítja őket, hogy: „Aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen mindenki szolgája!” „Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és életét adja váltságul sokakért.”

Az életem szomorú tapasztalata, amikor igen komoly igehirdetők ezen versengtek: ki a nagyobb? Pál apostol megmondta: senki, egyedül Jézus! Az sem számít, aki öntöz, az sem, aki plántál. Pál elmondja, hogy csak szolgák vagyunk, Ő az Úr, csodák csodája – mondja az ének. Jézus Krisztus nem rivalizált, nem volt féltékeny a másokra, nem azt nézte, hogy hányan hallgatják. Egyszer mondta neki valaki: Mester, valaki a te nevedben szól, eltiltsuk? Ne, ne tiltsátok el, hadd mondja! Alig-alig ismerik ezt a Jézust. Nem megdöbbentő, testvérek?

Többször belekerültem olyan helyzetbe, hogy el kellett mondjam némelyeknek – akik kövezni akartak másokat, már nyúltak a kövekért, akár a gyülekezetben – te nem tudod, hogy mi azt a Jézust követjük, annak a Jézusnak szolgálunk, aki az asszony bűnét homokra írta, ő elfeledte, és a szél elfújta – írta valaki egy versben. „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá az első követ!” Hozzá kellett tennem, hogy azok legalább eloldalogtak, ti meg ragaszkodtok a kövekhez. Mennyire nem ismerik Jézus közelében Jézust!

3) A samáriai asszony más vallású, de egy imádkozó lélek volt – legalább is tudta, hogy hol kell imádkozni, kihez és mit. Jézus azt mondja neki: „Ha ismernéd az Isten ajándékát.” Ott van a közelében, egy lépésre, egy karnyújtásnyira. „Ha ismernéd az Isten ajándékát és hogy ki az, aki azt mondta neked adj innom, te kérted volna.” Nem ismered őt, ezért az élő vizet, az élet vizét nem kéred.

Így is lehet Jézus mellett lenni évekig, évtizedekig. Lehet, hogy valaki úgy, mint az asszony, a saját vallása szerint állandóan ott van a templomban. Többször mondja a Szentírás: a buzgóság megvan bennük, de ismeret nélkül. Úgy buzgók, hogy nem ismerik az Urat. Teljesíti a rendelkezéseket, amiket az egy-

ISMERED-E JÉZUST IGAZÁN?

---

ház előírt, és egy életen keresztül buzgó, csak nem Jézusért. Ő azt hiszi, de nem ismeri Jézust.

Az ismerni szónak van egy olyan jelentése is, hogy tudni valakiről. Tudom, hogy kicsoda: Ő az Isten szentje. Ahogy a Zsidókhöz írt levélből, a köszöntésben felolvastam ezeket a gyönyörű sorokat, aki dicsőségének visszatükröződése, arcának képmása. A Zsidókhöz írt levél írója előtt így ragyog Krisztus: „Te vagy az Isten lény maga, arcának tündöklő mása, És aki Téged már megtalált, szívében ott a béke, Te lettél annak örökre már oltalma és menedéke” – énekeltük.

Ezzel szembesítsen bennünket az evangélizáció, mert az tulajdonképpen Jézus különös bemutatkozása! Vegyétek így ezt a hetet! Én mindig így vettem, gyerekkorom óta. Jézus Krisztus különös kinyilatkozása, mintha felfedné jobban önmagát, hogy ki Ő. Miért jött, mit akar és hova akarja vinni a mi életünket? Hogyan mutatkozik be Jézus? Úgy, hogy felfedi magát.

Én vagyok az – mondja az asszonynak –, aki veled beszélek. „Én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem.” Jézus Krisztus lényege ez, hogy a megváltáshoz vezető utat felfedje, és az Atyát bemutassa nekünk. „Istent soha senki nem látta, az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.” (Jn 1,18) Éppen ezért hirdetteti az ő igéjét.

Múlt héten hallottam egy érdekes történetet. Skóciában történt néhány évvel ezelőtt, hogy az angol királynő ott nyaralt, és a testőrével szeretett kimenni a rezidenciája melletti erdőbe egy piknik kosárral. Csak ketten mentek, mert ő nagyon szerette a természetet, szeretett egyedül lenni a csendben, de a testőrének menni kellett vele. Egyszer az erdőben sétált két amerikai turista lány, és elkezdtek beszélgetni. Megkérdezték a királynőtől: Te mióta jársz ide? – 80 éve. Hol laksz? – Londonban lakom, de itt van a nyaralóm. Szoktál találkozni a királynővel? – Én nem, de ez a fiatalember sokszor találkozik vele. Gyorsan megkérték, hogy ezzel a fiatalemberrel fényképezze le őket. Elköszöntek egymástól, a királynő nem mondta meg, hogy ő kicsoda. Csak annyit mondott a testőrének: – Remélem, ha hazamennek Amerikába és előhívják a képet, valaki csak felismer, hogy ki vagyok! Valaki csak megmondja nekik, hogy a királynővel beszéltek! Ott voltak mellette, színről-színre látták, de nem tudták, hogy ő kicsoda.

Jézus megmondja, hogy ő ki. Ezért fontos a mi számunkra ezen a héten, hogy ki ő? Jézus Krisztus minden este megmondja, hogy ő kicsoda. Ez lesz a sorozat címe: Én vagyok! Jézus Krisztus nem rejti el, hogy ő kicsoda. Az a kérdés, hogy előtted tiszta lesz-e a kép, te felismered-e, megismered-e őt? Az igehirdetők, akik hirdetik az evangéliumot – a Bibliában is így volt – mindig szerettek volna rámutatni, hogy ki ő? Keresztelő János így mutat rá: „Íme, az Isten Báránnya.” Az evangélizáció ezt jelenti, hogy valaki, aki megismeri Jézust, elmondja, hogy kicsoda ő.

Nagyon érdekes nekünk a 10. vers: „Mégsem ismertél meg engem Fülöp, nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van?” Mit mond ez a jánosi fordulat nekünk? Azt mondja a 10. versben: hogy Fülöpnek, aki látta, láthatta Jézust, de megismerni ő is csak hit által volt képes. „Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok?”

Akik Jézust látták, azoknak is szükségük volt hitre, nem volt elég a látás. János később ugyanezt mondja a levelében: mi láttuk, de hirdetjük, hogy ti higgyetek! Hit által lehetséges. Hitben lehet megragadni Krisztust, még azoknak is, akik személyesen látták annak idején.

„A hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.” Ez Jézus Krisztus megismerésének az útja. Nehogy elhiggyétek, hogy Jézus valakinek megjelenik! Nekem többször mondták már a szolgálatom alatt, hogy ők látták Jézust álomban. Nem, az az ördög volt, csak Jézus képében el akart hitetni, át akart verni! Az ige fedi fel előttünk, a kijelentés, hogy ki Ő. Ezt csak hittel lehet megragadni, semmilyen más érzékszervvel nem lehetséges.

Mi függ ettől, hogy megismerjük-e Jézust? Mit mond a Szentírás erről? Olyan nagy tét ez? Bizony nagy! A János 17,3-ban azt mondja maga az Úr: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit te elküldtél, a Jézus Krisztust.” Az örök élet függ tőle, hogy valaki megismeri-e Jézust vagy nem. Felragyog-e neki vagy nem? Hódol-e előtte vagy nem? Az örökévalóságban eltöltött helye és állapota függ tőle. Ilyen nagy a tét!

Ahogy mondtam, meg lehet ismerni egy pillanat alatt. A kereszten levő gonosztevő egy pillanat alatt ismerte meg őt. Ő nem volt Jézussal, csak ott, de azt mondja: „Emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te országodba!” – „Még ma velem leszel a paradicsomban!” Ez az ismeret igazi ismeret volt, és ennek jutalma az örök élet! Ez a Krisztus ragyogjon fel nekünk, testvérek! Jézusban látható Isten képmása, dicsőségének visszatükröződése.

Hallottam valakiről nemrég, aki szintén gyülekezetbe járt, hűségesen. Mikor olyan dolgokat hallott, akkor azt mondta, hogy neki ez az Isten nem kell. Neki nem kell egy olyan Isten, aki nem érti meg őt. Otthagyta a gyülekezetet, mert ő egy olyan Istent akart ismerni, aki megérti őt. Csak a Biblia szerint Isten olyan, akit mi ismerhetünk meg, akit mi érthetünk meg. Nem Istennek kell megértenie engem, hanem először nekem kell megértenem Istent, és ráhangolódni az ő gondolataira, akaratára, az ő lényére! „Annyi idő óta veletek vagyok, Fülöp, és te nem ismertél meg engem?”

Testvérek, ne legyen vád ellenünk, ne legyen vádja ez Jézusnak majd egyszer, hogy veletek voltam! Ott voltál a közelemben, de nem ismertél meg engem! Legyünk nagyon boldogok, ha már ismerjük Őt!

Mondhatja-e valaki, hogy ő már ismeri Jézust, neki nincs szüksége az evangélizációra? Mert ő már 30 éve – akár egy evangélizáción, csendeshéten, csendesnapon, bibliaórán, istentiszteleten – megismerte Jézust, felragyogott neki Jézus. Olyannal is találkoztam, aki azt mondta nekem egyszer: Tiszteletes úr, nekem már nincs szükségem az evangélizációra, nekem már nem tudnak újat mondani! A Biblia szerint így van ez? Aki ismeri Jézust – megint hadd cáfoljam meg azokat, akik azt mondják, hogy úgyis csak azok jönnek – annak nincs szüksége evangélizációra?

Pál apostol életéből hadd hozzak egy villanást! Ő eléggé ismerte Jézust, aki a damaszkuszi úton bemutatkozott neki. Addig nem ismerte, a saját vallásában nem tudta megismerni. Vigyázzunk, nem úgy van, hogy mindegy hol va-

ISMERED-E JÉZUST IGAZÁN?

gyok, mert ott is meg lehet ismerni! Pál a zsidók között nem tudta. Ebben a vallásban Jézust nem ismerte meg. Honnan tudjuk? A damaszkuszi úton megkérdezi: Te ki vagy? Jézus bemutatkozik neki: „Én vagyok Jézus, akit te kergetsz.” Onnantól kezdve megismeri. Olvassátok el a páli leveleket, azokból kitűnik mennyire ismerte Pál Jézust! Mennyire ismerte az ő drága Megváltóját, aki vért ontott érte, aki lemosta a bűneit, aki eltörölte álnokságait! Ennyire ismerte, mégis azt mondta: „Egyre törekszem, hogy még jobban megismerjem őt és az ő feltámadásának erejét.”

Közülünk senki nincs – akárhány éve ismeri Krisztust, akármilyen teológiát tanult –, aki azt mondhatná, hogy én már ismerem őt, hogy ne lenne még tovább. Nem mondhatjuk, hogy mi már elértük, ezen túl már nincsen ismeret. Még jobban ismerjem meg őt és az ő feltámadásának erejét!

Nekünk, testvérek, legyen az evangélizáció ilyen lehetőség, hogy ebben a Jézusban még jobban megismerjük a megváltást, még jobban felismerjük a bűneinket, és még inkább boldogan valljuk, hogy erre a kegyelemre, erre a tisztításra, erre a Jézusra szorulok napról napra! „Nálad nélkül nem is élek, te vagy örök élet.”

Ezért nem mondhatjuk, hogy nincs szükségünk az evangélizációra. Imádkozzunk ezért, hogy még jobban ismerjük, és hogy legyenek itt ezen a héten olyanok, akik felismerik benne életük Urát, Szabadítóját, Megváltóját, hiszen Jézus legfőképpen így mutatkozik be! Így mutatták be, még születése előtt: „Nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét, annak bűneiből!” Milyen nehéz volt felismerni, hogy Jézus Krisztusban nem a kenyérszaporító jött el hozzánk, nem az orvos, aki mindenkit meg fog gyógyítani, nem a halottakat támasztó jött el, hanem az élet Ura, az élet fejedelme! Azért, hogy elmondhassa később János apostol: „Akié a Fiú, azé az élet, és aki nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta.” Addig is rajta volt. Te higgy az Úr Jézus Krisztusnak, és üdvözülsz! Ismerd meg még jobban a te Megváltódat, ragyogjon fel neked először a Krisztus, a Szabadító, a Messiás, a Megváltó!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy az Atya képmását hoztad el erre a földre, de nemcsak képmását, hanem irgalmát, kegyelmét, bocsánatát is. Köszönjük neked, hogy bemutattad a mennyet, a láthatatlan világot, és ezért lehetett csak hit által megérteni, mert te nemcsak a látható világhoz tartoztál, hanem sokkal inkább a láthatatlanhoz. A láthatóhoz csak ideiglenesen, néhány évtizedre, de a láthatatlan világhoz öröktől fogva és örökké tartozol.

Köszönjük neked, Urunk, hogy egyedül csak te gyújtasz világosságot a mi szívünkben. Megvalljuk, hogy mi soha nem tudunk eljutni helyes ismeretre, helyes tudásra. Mi magunktól képtelenek vagyunk, Urunk, mert minden lehetőséget elvesztettünk a bűneset óta, hogy mi téged megismerjünk. Ha te nem nyitod ki a szemünket, nem szólsz hozzánk szelíden vagy keményen, nem rá-

zol fel bennünket, nem ébresztesz fel, megvalljuk neked, hogy mi magunktól nem tudunk felébredni, nem tudunk meglátni téged.

De köszönjük, hogy a legelvetemültebb, a legmélyebben fekvő ember előtt is felragyogsz, ha a Szentlélek kinyitja a szemét és megvilágosítja értelmét. Köszönjük, hogy így jöttek hozzád sokan: a gonosztevő, a százados, bűnös asszonyok, előkelő férfiak, zsidó vezetők, és így jött hozzád Pál apostol.

Azóta sokan jöttek, százak, százezrek, milliók – egészen biztos. Mi nem tudjuk a számát, mert nem tudjuk a csillagokat sem megszámolni, de te tudod, Uram, hányaknak ragyogtál fel. Köszönjük, hogyha nekünk is felragyogtál már.

Bocsásd meg, ha elhomályosult a te képed, talán az élet gondja, terhe, nehezei, betegség, gyász, fájdalom elhomályosítja a te ragyogásodat! Engedd, hogy az evangélizáció hadd legyen a mi számunkra is olyan, amely elúzi ezt a homályt, és eloszlatja a földi ködöt! Újból ragyogni fogsz nekünk, mint Szabadító, Megváltó, mint Urunk, aki parancsolsz az életünkben, aki vezetsz bennünket mindhalálig, és az atyai hajlékba visszaviszel.

Köszönjük, hogy az evangélizáció a te néped számára mindig a megújulásnak, megfrissülésnek az ideje is, ahogyan az eső felüdítette a száraz talajt, a fákat, bokrokat, növényeket. Köszönjük, hogy az a reménységünk, hogy az evangélizáció a te népedet is felrázza, felüdíti, hogy másokat felüdíthessünk! Rajtunk keresztül áradj, Urunk, mert ha igazán felragyogsz nekünk, csak akkor tudunk mások előtt képviselni téged és mondani a te igédet!

Köszönjük, hogy hitben lehet megragadni téged. Az első apostolok, keresztények, akik láttak, csak hitben tudtak megragadni, hogy te és az Atya egy vagy. Kérünk, áldj meg bennünket ezzel a hittel!

Kérünk, Urunk, betegeinkért, a gyászolókéért, adj számukra vigasztalást! Kérünk kicsinyekért, nagyokért, iskolákat kezdőkért, tanulókéért, egyetemista fiataljainkéért, munkába induló testvérekért vagy otthon ténykedőkéért. Hadd kérjünk téged, hogy értelmes életet éljünk, neked tetszőt, hadd járjunk akaratod szerint!

Ámen.

196. ének

1. Mond - ja - tok di - csé - re - tet,

Ke - resz - tyé - nek, az Úr Is - ten - nek,

Szent - sé - ges tisz - te - le - tet

Ad - ja - tok ő ne - vé - nek.

2. ÖrvendjeteK őneki / Igaz isteni buzgóságban,
Mert köztetek lakozik / Az Anyaszentegyházban.
3. És ő megelégti / Lelketeket lelki kenyérrel;
Biztat ő igéjével / Édes ígétivel.
4. Szent, Uram, a te neved, / Szent vagy te a magas
mennyekben,
Szent vagy és rettenetes / Minden nemzetségekben.
5. Tégedet illet, Uram, / Mi tiszteletünk, hál'adásunk,
A mi gyülekezetünk, / Ünnepet szentelésünk.
6. Hála légyen tenéked, / Hogy megjelentéd te magadat,
Hogy megértettük, Uram, / A te akaratodat.
7. Dicséret és dicsőség / Légyen tenéked magasságban,
Dicséret és tisztesség / Az Anyaszentegyházban.